

РЕШЕНИЕ

№ 2268

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10693** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Т. Ж., като пълномощник на „МИРКАТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №4262/22.09.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 14^{-ти} състав, по н.а.х. дело №6233 по описа за 2023г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Твърди, че е останал неизяснен извършителят на нарушението, при наличието на множество писмени доказателства от които се установява, че процесното моторно превозно средство (МПС) е било предадено на юридическо лице – лизингополучател преди повече от десет години, както и че автомобилът дълги години се държи и ползва противоправно, на отпаднало основание без възможност собственикът да предприеме каквито и да е действия за защита на интересите си. Поддържа, че решаващият състав на съда е изградил изводи за законосъобразност на оспорения Електронния фиш (ЕФ), независимо, че на практика в него е посочено лице, на което се налага санкцията „глоба“, като законен представител на дружество „Миркат“ ООД, което смята за недопустимо. Смята, че не са били спазени

разпоредбите на чл.188 и чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменен ЕФ Серия Г №0034213, издаден от СДВР. Претендира да му бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Б. С. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор П. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия Г №0034213, на основание чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 и чл.461, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на касатора „Миркат“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕН Електронен фиш Серия Г №0034213.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 06.06.2021г., в 18³⁶ часа в [населено място], по [улица]срещу бензиностанция ОМВ, с посока на движение от [улица]към [улица], лек автомобил с марка „Сузуки Лиана“, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , собственост на „Миркат“ ООД, със законен представител Г. Папаконстантину, е извършил нарушение на КЗ – установено е управление на МПС, регистрирано в РБългария, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил застраховка „Гражданска отговорност“. Нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство/система с №SD2D0030, представляваща одобрен тип пътна-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност.

Решаващият състав е приел, че в процесния ЕФ достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че касаторът „Миркат“ ООД е извършил вмененото му нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 14-^{ти} състав.

В разпоредбата на чл.461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение №1, а именно – застраховката, свързана с

притежаването и използването на МПС. Разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, притежаващо МПС, което е регистрирано на територията на РБългария и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административно-наказателната разпоредба на чл.638, ал.1, т.1 и т.2 КЗ предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ в размер 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал.4 на чл.638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на МПС средство се налага глобата или имуществената санкция по ал.1. Според нормата на чл.647, ал.3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. регламентирания изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно чл.189, ал.4, изр. 2^{po} ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно неговото съдържание. Деянието е описано като „нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство/система“, като е посочен номерът на техническото средство. В ЕФ е дадена и цифровата квалификация на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава МПС - регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение. В обстоятелствената част на акта е посочено „установено управление на МПС, регистрирано в РБългария, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, което настоящият съдебен състав намира за достатъчно описание на деянието, за да се приеме, че изискването на закона е изпълнено надлежно от административно - наказващия орган. Макар и лаконично, описаното дава в достатъчна степен яснота относно фактическия състав на нарушението, който от своя страна позволява да се подведе под съответната правна норма. Електронният фиш, като писмено обективизирано изявление, съдържа изначално определения в закона минимален обем от информация, от която става ясно и се разбира какво нарушение е извършило дружеството „Миркат“ ООД, за което не е спорно, че е собственик на МПС с ДК [рег.номер на МПС] и съответно е задължен субект по смисъла на чл.483, ал.1, т.1 КЗ. Посоченото не се оборва от представения по

делото Договор №Т 2407-15-631/645 от 13.07.2004г. за финансов лизинг на автомобила, чийто срок на действие, на първо място, отдавна е изтекъл. Освен това следва да се има предвид, че при този вид договор лизингодателят запазва собствеността върху вещта, като дава право на лизингополучателя да я придобие. Финансовият лизинг е особена форма на лизинга, съгласно която лизингодателят се задължава да придобие вещ от трето лице, при условия, определени от това трето лице – лизингополучател, и да му я предостави за ползване срещу възнаграждение. Няма данни за извършено такова придобиване на процесния автомобил, нито за извършена смяна на собствеността. От приложената по делото справка с данни за собствеността на процесното МПС се установява, че такъв е „Миркат“ ООД. При това правилно е определен субектът на отговорност - ЮЛ, на което е наложено административно наказание „имуществена санкция“.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №4262/22.09.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 14^{-ти} състав, по н.а.х. дело №6233 по описа за 2023г.

ОСЪЖДА „МИРКАТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора, с адрес: [населено място], [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева - разноски по адм. дело №10693/2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.